

Pagaidu versija

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2020. gada 30. aprīlī (*)

Līgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – LESD 63. pants – Kapitāla brīva aprīte – Finanšu darījumu nodoklis – Finanšu darījumi ar atvasinājumiem finanšu instrumentiem, kuru pamatā ir vārtpapīrs, kuru ir emitējusi uzņēmumsabiedrība, kas ir nodokļa uzlicējas dalībvalsts rezidente – Nodoklis, kas ir jāmaksā neatkarīgi no darījuma noslēgšanas vietas – Administratīvie un deklarācijas pienākumi

Lietā C-565/18

par līgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Commissione tributaria regionale per la Lombardia* (Lombardijas reģiona Nodokļu lietu tiesa, Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2018. gada 2. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2018. gada 6. septembrī, tiesvedībā

Société Générale SA

pret

Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso,

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Arabadžijevs [A. Arabadjiev], tiesneši P. Dž. Švērebs [P. G. Xuereb] un T. fon Danvics [T. von Danwitz] (referents),

ģenerālvokāts: Dž. Hogans [G. Hogan],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [A. Calot Escobar],

ģemot vērā rakstveida procesu,

ģemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Société Générale SA* vērā – D. Conti un C. Romano, avvocati, kār M. Gusmeroli, dottore commercialista,
- Itālijas valdības vērā – G. Palmieri, pārstāve, kurai palīdz P. Gentili, avvocato dello Stato,
- Eiropas Komisijas vērā – W. Roels un F. Tomat, pārstāvji,

noklausījies ģenerālvokāta secinājumus 2019. gada 28. novembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz LESD 18., 56. un 63. panta interpretāciju.

2 Šis līgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Société Générale SA* (turpmāk tekstā – “*Société Générale*”) un *Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso* (Nodokļu administrācija – Lombardijas reģionālā direkcija, Strādu birojs, Itālija; turpmāk tekstā – “Nodokļu administrācija”) par prasību atmaksāt nodokli par finanšu darījumiem, kuru priekšmets ir *Société Générale* apmaksātie atvasinātie finanšu instrumenti.

Itālijas tiesības

3 2012. gada 24. decembra *legge n. 228 – Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (Legge di stabilità 2013)* (Likums Nr. 228 par valsts gada un daudzgadu budžeta veidošanas noteikumiem (2013. gada Stabilitātes likums) (2012. gada 29. decembra *GURI* Nr. 302 kārtojais pielikums Nr. 212, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Likums Nr. 228/2012”) 1. panta 491., 492. un 494. punkts ir noteikts:

“491. Akciju un citu līdzdalības finanšu instrumentu [...], ko emitējušas sabiedrības, kas ir rezidentes valsts teritorijā, kā arī šādu instrumentus apliecinošo vērtspapīru pašumtiesību nodošanu neatkarīgi no emitenta rezidences valsts apliek ar finanšu darījumu nodokli, kura likme ir 0,2 procenti no darījuma vērtības. Iepriekšminētais nodoklis attiecas arī uz tūdu akciju pašumtiesību pārēju, kas rodas obligāciju konvertēšanas rezultātā. [...] Nodoklis ir jāmaksā neatkarīgi no darījuma noslēgšanas vietas un līgumslēdzēju pušu rezidences valsts. [...]”

492. Darījumi ar atvasinātajiem finanšu instrumentiem [...], kuru pamatā esošais instruments galvenokārt ir viens vai vairāki 491. punkts paredzētie finanšu instrumenti vai kuru vērtība būtībā ir atkarīga no viena vai vairākiem finanšu instrumentiem, kas paredzēti šajā pašā punktā, un darījumi ar vērtspapīriem, [...] ar ko tiek gūti pirkti vai pārdoti galvenokārt vienu vai vairākus 491. punkts minētos finanšu instrumentus vai arī veikti skaidras naudas maksājumi, kas galvenokārt noteikti saistībā ar vienu vai vairākiem iepriekšējā punktā minētajiem finanšu instrumentiem, ieskaitot garantijas, nodrošinātas garantijas un sertifikātus, to noslēgšanas brīdā tiek aplikti ar fiksētu nodokli, kas noteikts atbilstoši instrumenta veidam un līguma vērtībai saskaņā ar šim likumam pievienoto 3. tabulu. Nodoklis ir jāmaksā neatkarīgi no darījuma noslēgšanas vietas un līgumslēdzēju pušu rezidences valsts. Ja pirmajā teikumā minētajos darījumos kā norādītu metode ir paredzēta arī akciju vai citu iesaistīto finanšu instrumentu nodošana, šādu finanšu instrumentu pašumtiesību nodošana, kura notiek samaksas brīdā, tiek aplikta ar nodokli saskaņā ar 491. punkts paredzētajiem noteikumiem un tajā paredzētajā apjomā. [...]

[..]

494. 491. punkts paredzēto nodokli maksā saņēmējs; 492. punkts paredzētais nodoklis ir jāmaksā tādā apmērā, kā to nosaka katra darījuma puse. 491. un 492. punkts paredzētais nodoklis neattiecas uz subjektiem, kas ir iesaistīti tajos pašos darījumos. 491. punkts paredzētās akciju un finanšu instrumentu pašumtiesību pārējas gadījumā, kā arī par 492. punkts paredzētajiem darījumiem ar finanšu instrumentiem nodokli maksā bankas, trasta sabiedrības un ieguldījumu sabiedrības, kas pilnvarotas publiski sniegt profesionālus ieguldījumu pakalpojumus un veikt ieguldījumu darbības [...], un citi subjekti, kas iesaistīti iepriekšminēto darījumu izpildē, ieskaitot starpniekus nerezidentus. Ja darījuma izpildē ir iesaistīti vairāki no trešajiem teikumiem norādītajiem subjektiem, nodokli maksā tas, kurš saņem izpildes rēķojumu tieši no pircēja vai no galīgās līgumslēdzēja puses. Pārējos gadījumos nodokli maksā nodokļu maksātājs. Starpnieki un citi darījuma iesaistītie subjekti, kas nav rezidenti, var iecelt nodokļu pārstāvi [...], kurš ar tiem pašiem noteikumiem un ar tiem pašiem pienākumiem kā subjekts, kas nav rezidents, ir atbildīgs par saistību, kas izriet no iepriekšējās punktā minētajiem darījumiem. [...]”

4 Likuma Nr. 228/2012 1. panta 492. punkts minētais un šis likuma pielikums ietverti 3. tabula

ar nosaukumu "Tabula: finanšu darījumu nodoklis par finanšu instrumentiem (vērtība katrā darījuma pusē, noteikta EUR)" ir izteikta šādā redakcijā:

Līguma vērtība

(tūkstošos EUR)

Finanšu instruments

0–2,5

2,5–5

5–10

10–50

50–100

100–500

500–1000

Vairāk nekā 1000

Regulētā tirgū tirgoti nākotnes līgumi (*futures*), sertifikāti, ierobežotas garantijas līgumi un iespējas līgumi par ienākumiem, rādītājiem vai indeksiem, kas saistīti ar akcijām

0,01875

0,0375

0,075

0,375

0,75

3,75

7,5

15

Regulētā tirgū tirgoti nākotnes līgumi (*futures*), garantijas līgumi, sertifikāti, ierobežotas garantijas līgumi un akciju iespējas līgumi

0,125

0,25

0,5

2,5

5

25

50

100

Akciju mijmaiņas darījumi (*swaps*) un ar tiem saistītā darbība, indeksi vai pasākumi

Regulētā tirgū netirgotie nākotnes līgumi un ar tiem saistītā darbība, indeksi vai pasākumi

Finanšu līgumi ar diferencētajiem maksājumiem, kas saistīti ar akcijām, un atbilstošie ienākumi, indeksi un pasākumi

Jebkurš cits vārtspapārs ar norādītiem skaidrā naudā, kas noteikts, ņemot vērā akcijas un atbilstošos ienākumus, indeksus vai pasākumus

Iepriekš minēto līgumu un vārtspapāru kombinācijas

0,25

0,5

1

5

10

50

100

200

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

5 2014. gada 28. martā *Société Générale*, Francijā reģistrēta uzņēmumsabiedrība, ar savas Itālijas filiāles starpniecību iesniedza Nodokļu administrācijai deklarāciju par finanšu darījumu nodokli, kas tika ieviests ar Likumu Nr. 228/2012. Pamatojoties uz šo deklarāciju, kas attiecas uz Francijas mētesuzņēmuma 2013. taksācijas gadā veiktajiem darījumiem ar šā likuma 1. panta 492. punktā paredzētajiem atvasinātajiem finanšu instrumentiem, šā nodokļa summa bija 55 207 EUR.

6 2014. gada 1. augustā *Société Générale* lūdza Nodokļu administrāciju atmaksāt saskaņā ar šo nodokli samaksātās summas, apgalvodama, ka Likums Nr. 228/2012, ciktāl tajā ir paredzēts aplikēt ar nodokli finanšu darījumus ar atvasinātajiem finanšu instrumentiem, ja to pamatā ir vārtpapāri, kurus ir emitējis Itālijā reģistrēts subjekts, esot pretrunā Itālijas konstitūcijai – proti, tās 3. un 53. pantā paredzētajiem vienlīdzības un maksātspējas principiem –, kā arī starptautiskajam paražu tiesbūm – kuras Itālijas tiesību sistēmā ir piemērojamas atbilstoši Itālijas konstitūcijas 10. pantam – un Savienības tiesbūm, it īpaši LESD 18., 56. un 63. pantam.

7 2015. gada 28. janvārī, nesaņemusi Nodokļu administrācijas atbildi, *Société Générale* ar tiem pašiem pamatiem vērsās *Commissione tributaria provinciale di Milano* (Milānas provinces Nodokļu lietu tiesa, Itālija) ar prasību pret šo nelabvēlīgo lēmumu, kas ir ticis pieņemts ar konkludentu darbību. Ar 2016. gada 18. maija spriedumu minētā tiesa noraidīja šo prasību, uzskatīdama, ka Likums Nr. 228/2012 nav nedz antikonstitucionāls, nedz pretrunā Savienības

ties?b?m. Attiec?b? uz š? likuma 1. panta 492. punkta atbilst?bu konstit?cijai min?t? tiesa uzskat?ja, ka past?v faktiska un objekt?va ekonomiska saikne starp It?lijas valsti un saska?? ar šo ties?bu normu ieviesto nodok?a iekas?jam?bas gad?jumu, proti, tirdzniec?bu, k? rezult?t? tiek nosl?gts atvasin?ts finanšu instruments, t?d?j?di demonstr?jot maks?tsp?ju, k? ar? nesaraujama saikne starp š?da instrumenta v?rt?bu un t? pamat? esoš? v?rtspap?ra v?rt?bu. Turkl?t, ja ar nodokli apliktu tikai dar?jumus, kas saist?ti ar pamat? esošajiem v?rtspap?riem, tas var?tu izrais?t nodok?a apiešanu, un starptautiskais teritorialit?tes un nodok?u suverenit?tes princips netiktu p?rk?pts. Š? tiesa ar? neuzskat?ja, ka min?tais likums var?tu b?t nesader?gs ar Savien?bas ties?b?m, ?emot v?r?, ka nepast?v atš?ir?gi nodok?u rež?mi starp nodok?u maks?t?jiem It?lij? un tiem, kuri ir re?istr?ti cit?s dal?bvalst?s.

8 *Société Générale* šo spriedumu p?rs?dz?ja iesniedz?jties? – *Commissione tributaria regionale per la Lombardia* (Lombardijas re?iona Nodok?u lietu tiesa, It?lija), l?dzot atmaks?t samaks?to nodokli, balst?dam?s uz tiem pašiem argumentiem, kurus t? bija izvirz?jusi pirm?s instances ties?, un – pak?rtoti – l?dzot nos?t?t lietu *Corte costituzionale* (Konstitucion?l? tiesa, It?lija), k? ar? prejudici?l? nol?muma tiesved?b? – Tiesai.

9 Iesniedz?jtiesa nor?da, ka ar Likuma Nr. 228/2012 1. panta 491.–500. punktu ieviest? finanšu dar?jumu nodok?a m?r?is ir nodrošin?t, lai subjekti, kuri veic dar?jumus ar t?diem finanšu instrumentiem, kuriem ir saikne ar It?lijas teritoriju, savu attiec?go tirgu ietvaros veiktu iemaksas valsts budžet?.

10 Š? tiesa nor?da uz simetriju starp š? likuma 1. panta 491. un 492. punktu, no kuriem pirmais attiecas uz akcij?m un l?dzdal?bas finanšu instrumentiem, ko emit?jušas It?lij? re?istr?tas sabiedr?bas, k? ar? uz šo instrumentu reprezentat?vo v?rtspap?ru ?pašumties?bu sa??m?jiem un otrs attiecas uz atvasin?tajiem finanšu instrumentiem, kuru pamat? esošie v?rtspap?ri ir viena vai vair?kas š? panta 491. punkt? min?t?s akcijas vai instrumenti vai kuru v?rt?ba ir saist?ta ar š?m akcij?m un instrumentiem, un šajos divos punktos ir paredz?ts, ka, iev?rojot nodok?u apr??in?šanas k?rt?bas atš?ir?bas, nodoklis ir j?maks? neatkar?gi no dar?juma nosl?gšanas vietas un l?gumsl?dz?ju pušu rezidences valsts.

11 Iesniedz?jtiesa ar? nor?da, ka ikviens finanšu sist?mas dal?bnieks, kas veic dar?jumus ar š?diem atvasin?tajiem finanšu instrumentiem, g?st labumu no to pamat? esošo v?rtspap?ru – kuru esam?ba ir atkar?ga no It?lijas ties?bu sist?mas, kur? ir reglament?ta šo v?rtspap?ru emisija, – v?rt?bas. L?dz ar to It?lijas likumdev?jam esot pamats uzskat?t, ka past?v nesaraujama ekonomiska saikne starp šiem instrumentiem un š?s dal?bvalsts ties?bu sist?mu. Š? tiesa piebilst, ka t? nepiekr?t *Société Générale* apgalvojumam, saska?? ar kuru nepast?vot teritori?la saikne starp Likuma Nr. 228/2012 1. panta 492. punkt? paredz?to nodokli un min?to ties?bu sist?mu.

12 Tom?r iesniedz?jtiesa v?las noskaidrot, vai Likums Nr. 228/2012 atbilst Savien?bas ties?bu principiem, cikt?l saska?? ar to tiek uzlikts nodoklis, k? ar? administrat?vie pien?kumi un deklar?šanas pien?kumi par dar?jumiem – kas nosl?gti starp subjektiem nerezidenti, izmantojot subjektu, kuri paši ir nerezidenti, starpniec?bu, – attiec?b? uz atvasin?tajiem finanšu instrumentiem, kuru pamat? esošos v?rtspap?rus ir emit?jusi uz??m?jsabiedr?ba rezidente, ?emot v?r?, ka dar?jumi ar šiem pamat? esošajiem v?rtspap?riem tiek aplikti ar l?dz?gu nodokli.

13 Iesniedz?jtiesa it ?paši v?las noskaidrot, vai Likuma Nr. 228/2012 1. panta 491. un 492. punkt? paredz?tais nodoklis, k? to apgalvo *Société Générale*, nevar rad?t diskrimin?ciju starp nodok?u maks?t?jiem rezidenti un nerezidenti, k? ar? likt š??rš?us pakalpojumu sniegšanas br?v?bai un kapit?la br?vai apritei.

14 Šādos apstākļos *Commissione tributaria regionale per la Lombardia* (Lombardijas reģiona Nodokļu lietu tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai LESD 18., 56. un 63. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek pieņemti tādēļ valsts tiesību akti, saskaņā ar kuriem finanšu darījumi – neatkarīgi no finanšu sistēmas dalībnieku un starpnieka rezidences valsts – tiek aplikti ar nodokli, kas ir jāmaksā darījuma pusēm un kas atbilst fiksētai summai, kura pieaug pa tirdzniecības sliekšņu vērtībām un mainās atkarībā no tirgotā finanšu instrumenta veida un līguma vērtības, un ir maksājams tādēļ, ka ar nodokli apliktie darījumi attiecas uz tādā atvasinātā finanšu instrumenta tirdzniecību, kura pamatā esošo vērtspapīru ir emitējusi uzņēmējdarbība, kas ir šīs nodokļa uzlicējas dalībvalsts rezidente?”

Par prejudiciālo jautājumu

15 Ar uzdoto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai LESD 18., 56. un 63. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek pieņemti tādēļ dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru finanšu darījumiem ar atvasinātajiem finanšu instrumentiem tiek piemērots nodoklis, kā arī administratīvie un deklarācijas pienākumi – kas gulstas uz darījuma pusēm neatkarīgi no darījuma noslēgšanas vietas vai šo pušu un ar šo darījuma izpildi saistītā starpnieka (ja tādēļ ir rezidences valsts – gadījumā, kad šo instrumentu pamatā esošo vērtspapīru ir emitējusi šajā dalībvalstī reģistrēta uzņēmējdarbība.

16 Vispirms ir jāatgādina, ka LESD 18. panta autonoma piemērošana ir paredzēta tikai tajos Savienības tiesību sistēmas minētajos gadījumos, attiecībā uz kuriem Līgumam nav paredzēts pašs diskriminācijas aizliegums. Tomēr Līgumam šāds pašs noteikums pakalpojumu sniegšanas brīvības jomā ir iekļauts LESD 56. pantā (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2014. gada 19. jūnijs, *Strojírny Prostějov* un *ACO Industries Tábor*, C-53/13 un C-80/13, EU:C:2014:2011, 32. punkts un tajā minētā judikatūra) un kapitāla brīvības aprites jomā LESD 63. pantā (šajā nozīmā skat. rīkojumu, 2018. gada 6. septembris, *Patrício Teixeira*, C-184/18, nav publicēts, EU:C:2018:694, 15. un 16. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

17 Pēc šīs precizējuma vispirms attiecībā uz pamatlietas apstākļiem piemērojamo brīvību iesniedzējtiesa atsaucas uz pakalpojumu sniegšanas brīvību un kapitāla brīvību apriti.

18 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka tādēļ dalībvalsts tiesiskais regulējums kā Likuma Nr. 228/2012 1. panta 492. punkts, atbilstoši kuram ar nodokli tiek aplikti darījumi ar atvasinātajiem finanšu instrumentiem, ietilpst kapitāla brīvības aprites piemērošanas jomā, jo ar nodokli tiek aplikti finanšu darījumi, ar kuriem tiek īstenota kapitāla aprīte. Tomēr šāds tiesiskais regulējums var ietekmēt arī pakalpojumu sniegšanas brīvību, jo tas var skart finanšu pakalpojumus attiecībā uz minētajā dalībvalstī reģistrētu uzņēmējdarbību emitētiem vērtspapīriem, kas tiek piedāvāti citā dalībvalstī.

19 Atbilstoši Tiesas pastāvīgajai judikatūrai, ja valsts pasākums vienlaikus ir saistīts ar pakalpojumu sniegšanas brīvību un kapitāla brīvību apriti, Tiesa šo pasākumu principā izskata tikai attiecībā uz vienu no šīm brīvībām, ja izrādās, ka pamatlietas apstākļos viena no tām ir pilnībā sekundāra salīdzinājumā ar otru un var tai tikt piesaistīta (šajā nozīmā skat. spriedumus, 2006. gada 3. oktobris, *Fidium Finanz*, C-452/04, EU:C:2006:631, 34. punkts; 2016. gada 26. maijs, *NN (L) International*, C-48/15, EU:C:2016:356, 39. punkts, un 2017. gada 8. jūnijs, *Van der Weegen* u.c., C-580/15, EU:C:2017:429, 25. punkts).

20 Pamatlietas apstākļos šī ietī, ka pakalpojumu sniegšanas brīvība ir sekundāra salīdzinājumā ar kapitāla brīvību apriti. Attiecīgā nodokļa, kas attiecas uz finanšu darījumiem, juridiskie nosacījumi ir piemērojami neatkarīgi no tā, vai šāds darījums ir saistīts ar pakalpojumu

sniegšanu. Turklāt iesniedzējtiesas uzdotais jautājums attiecas uz iespējamo ierobežojumu sekām, kas varētu izrietēt no šāda nodokļa ieviešanas pašas par sevi, neprecizējot, kā šā nodokļa noteikumi varētu konkrēti ietekmēt šādas pakalpojumus. Visbeidzot, saskaņā ar līguma sniegtajiem prejudiciāliem nolikumiem ietvertajam norādēm *Société Générale* samaksājamo minēto nodokli kā finanšu sistēmas daļbnieci, kas ir piedalījies pamatlieta aplūkotajos darījumos, un vairāk informācijas par šiem darījumiem, kā arī par šīs uzņēmējdarbības iesaistīšanos nav sniegts. It pašī šajā līgumā nav norādīts, uz kāda pamata un ar kādiem mērķiem minētie darījumi ir veikti.

21 No tā izriet, ka uzdotais jautājums ir jāizskata, ņemot vērā kapitāla brīvību apriti.

22 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru tādā ar LESD 63. panta 1. punktu aizliegti pasākumi kā kapitāla aprites ierobežojumi ietver pasākumus, kas attur nerezidentus veikt ieguldījumus dalībvalstī vai arī šīs dalībvalsts rezidentus attur veikt ieguldījumus citās dalībvalstīs (spriedumi, 2011. gada 10. februāris, *Haribo Lakritzten Hans Riegel* un *Österreichische Salinen*, C-436/08 un C-437/08, EU:C:2011:61, 50. punkts, un 2018. gada 18. janvāris, *Jahin*, C-45/17, EU:C:2018:18, 25. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

23 Šajā ziņā no LESD 65. panta 1. punkta a) apakšpunkta izrietošs dalībvalstu tiesības piemērot atšķirīgus šo valstu nodokļu tiesību normas nodokļu maksātjiem, kuri atkarībā no to dzīvesvietas vai kapitāla ieguldījuma vietas neatrodas identiskā situācijā, ir uzskatāma par atkāpi no kapitāla brīvības aprites pamatprincipa. Pati minētā atkāpe ir ierobežota LESD 65. panta 3. punktā, kurā ir paredzēts, ka šā panta 1. punktā minētās valsts tiesību normas “nerada iespēju patvaļīgi diskriminēt vai slēpti ierobežot kapitāla brīvību apriti un maksājumus, kā to nosaka [LESD] 63. pants” (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2018. gada 22. novembris, *Sofina* u.c., C-575/17, EU:C:2018:943, 45. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

24 Tiesa ir arī nospriedusi, ka līdz ar to LESD 65. panta 1. punkta a) apakšpunktā atļautā atšķirīgā attieksme ir jānošķir no LESD 65. panta 3. punktā aizliegtās diskriminācijas. Tādējādi, lai valsts tiesību normas nodokļu jomā varētu tikt uzskatītas par saderīgām ar Līguma normām par kapitāla brīvību apriti, ir nepieciešams, lai no tā izrietošā atšķirīgā attieksme skartu situācijas, kas objektīvi nav salīdzināmas, vai arī to attaisnotu primāri vispārīgo interešu apsvērumi (spriedums, 2018. gada 22. novembris, *Sofina* u.c., C-575/17, EU:C:2018:943, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).

25 Turklāt saskaņā ar pastāvīgo judikatūru diskriminācija var rasties arī tad, kad vienu un to pašu normu piemēro atšķirīgās situācijās (spriedums, 2007. gada 6. decembris, *Columbus Container Services*, C-298/05, EU:C:2007:754, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).

26 Visbeidzot, ir jāatgādina, ka, lai konstatētu diskrimināciju, pārrobežu situācijas atbilstība dalībvalsts iekšējai situācijai ir jāaplūko, ņemot vērā arī attiecīgajām valsts tiesību normām sasniedzamo mērķi (spriedums, 2019. gada 26. februāris, X (Trešajā valstī reģistrētas starpnieksabiedrības), C-135/17, EU:C:2019:136, 64. punkts un tajā minētā judikatūra).

27 Šajā lietā *Société Générale* apgalvo, ka Likuma Nr. 228/2012 1. panta 492. punktā paredzētais nodoklis radot diskrimināciju starp rezidenti un nerezidenti, kā arī kapitāla brīvības aprites ierobežojumus.

28 Šīs uzņēmējdarbības apgalvo, ka minētā tiesību norma vienādi attiecoties uz šā nodokļa maksātāju rezidentu un nerezidentu situāciju, kas tomēr esot atšķirīga, un tiekot panākts, ka nodokļa maksātjiem nerezidenti ieguldījumu veikšana atvasinātajos finanšu instrumentos, kuru pamatā ir Itālijā reģistrētas sabiedrības emitēts vērtspapīrs, ir mazāk labvēlīga nekā ieguldījumu veikšana instrumentos, kuru pamatā ir citā valstī emitēts vērtspapīrs. No tā izrietot

š?rsli? piek?uvei šo atvasin?to finanšu instrumentu tirgum, v?l jo vair?k t?d??, ka min?t? nodok?a piem?rošanu papildina administrat?vie un deklar?šanas pien?kumi, kuri palielina pien?kumu slogu, kas ir noteikts finanšu sist?mas dal?bnieku un starpnieka (ja t?ds ir) rezidences valst?.

29 Šaj? zi?? ir j?nor?da, ka no l?gum? sniegt prejudici?lu nol?mumu ietvertaj?m nor?d?m izriet, ka Likuma Nr. 228/2012 1. panta 492. punkt? paredz?tais nodoklis attiecas uz finanšu dar?jumiem ar atvasin?tajiem finanšu instrumentiem, kuriem ir saist?ba ar It?lijas valsti. Šis nodoklis ir j?maks? neatkar?gi no dar?juma nosl?gšanas vietas un no l?gumsl?dz?ju pušu vai starpnieka (ja t?ds ir) rezidences valsts, k? rezult?t? subjekti rezidenti un subjekti nerezidenti tiek pak?auti identiskam nodok?u rež?mam.

30 It ?paši – šis nodoklis ir vien?di piem?rojams gan finanšu sist?mas dal?bniekiem rezidentiem un nerezidentiem, gan ar? dar?jumiem, kas nosl?gti valst?, kur? tiek uzlikts nodoklis, vai cit? valst?. Min?tais nodoklis atš?iras nevis no dar?jumu nosl?gšanas vietas un pušu rezidences vai starpnieka (ja t?ds ir) rezidences valsts, bet gan no šo dar?jumu summas un attiec?g? instrumenta veida. T?d?j?di š?iet, ka nodok?u kontekst? pret valsts l?men? veiktiem dar?jumiem attieksme ir t?da pati k? pret l?dz?giem dar?jumiem ar p?robežu raksturu, un nevar konstat?t atš?ir?gu attieksmi starp attiec?gaj?m subjektu rezidentu un subjektu nerezidentu situ?cij?m.

31 Attiec?b? uz situ?ciju sal?dzin?m?bu iesniedz?jtiesa nor?da, ka pamatliet? apl?kot? valsts tiesisk? regul?juma m?r?is ir nodrošin?t, lai subjekti, kuri veic finanšu dar?jumus ar apl?kotajiem finanšu instrumentiem, veiktu iemaksas valsts budžet?. T?d?j?di, ?emot v?r? šo m?r?i un pret?ji tam, ko apgalvo *Société Générale*, subjekti rezidenti un nerezidenti, kuri piedal?s dar?jumos ar t?diem atvasin?tajiem finanšu instrumentiem, kuru pamat? ir It?lij? emit?ts v?rtspap?rs, un šie subjekti saska?? ar min?to valsts tiesisko regul?jumu tiek aplikti ar šo nodokli, atrodas sal?dzin?m? situ?cij?.

32 Savuk?rt, k? ?ener?ladvok?ts ir nor?d?jis secin?jumu 52. punkt?, ?emot v?r? min?to m?r?i, atvasin?tie finanšu instrumenti, kuru pamat? esošie v?rtspap?ri tiek regul?ti It?lijas ties?b?s un kuriem šis nodoklis tiek piem?rots, nav sal?dzin?mi ar tiem atvasin?tajiem finanšu instrumentiem, kuru pamat? esošie v?rtspap?ri šaj?s ties?b?s netiek regul?ti un kuriem min?tais nodoklis netiek piem?rots.

33 Atbilstoši iepriekš izkl?st?tajam neš?iet, ka Likuma Nr. 228/2012 1. panta 492. punkt? paredz?taj? nodokl? b?tu ietverta LESD 65. panta 3. punkt? aizliegt? diskrimin?cija.

34 Cikt?l *Société Générale* apgalvo, ka no atš?ir?g?s attieksmes, kas It?lijas tiesiskaj? regul?jum? ir noteikta starp atvasin?tajiem finanšu instrumentiem, kuru pamat? esošie v?rtspap?ri tiek regul?ti It?lijas ties?b?s, un tiem, kuru pamat? esošie v?rtspap?ri šaj?s ties?b?s netiek regul?ti, izrietot, ka ieguld?jumu veikšana pirmajos min?tajos finanšu instrumentos esot maz?k labv?l?ga, ir b?tiski atg?din?t, ka atbilstoši Tiesas vair?kk?rt nospriestajam, pirmk?rt, t? k? nav veikta saska?ošana Eiropas Savien?bas l?men?, no paral?las daž?du dal?bvalstu nodok?u kompetences ?stenošanas izrietoš?s nelabv?l?g?s sekas nav uzskat?mas par br?vas aprites ierobežojumiem, ja vien š?da ?stenošana nav diskrimin?joša, un, otrk?rt, dal?bvalst?m nav pien?kuma piel?got savu nodok?u sist?mu citu dal?bvalstu daž?daj?m nodok?u sist?m?m (spriedums, 2016. gada 26. maijs, *NN (L) International*, C?48/15, EU:C:2016:356, 47. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

35 It ?paši – br?vu apriti nevar saprast t?d?j?di, ka dal?bvalstij ir pien?kums piel?got savus nodok?u ties?bu noteikumus citas dal?bvalsts nodok?u ties?bu noteikumiem, lai ikvien? gad?jum? garant?tu nodok?u uzlikšanu, ar kuru tiktu nov?rstas jebk?das atš?ir?bas, kas izriet no valstu

nodokļu tiesiskajiem regulējumiem, ņemot vērā, ka lūmumi, ko nodokļu maksātājs ir pieprasījis attiecībā uz ieguldījumu citā dalībvalstī, katrā attiecīgajā gadījumā var būt šādam nodokļu maksātājam vairāk vai mazāk izdevīgi vai neizdevīgi (spriedums, 2020. gada 30. janvāris, *Köln Aktiefonds Deka*, C-156/17, EU:C:2020:51, 72. punkts).

36 Šādos apstākļos, kļūstot savos rakstveida atbildē par Eiropas Komisiju, Likuma Nr. 228/2012 1. panta 492. punktā paredzētais nodoklis nevar tikt uzskatīts par kapitāla brīvas aprites ierobežojumu.

37 Attiecībā uz deklarācijas un administratīvajiem pienākumiem, kas saistīti ar šā nodokļa samaksu, ir jākonstatē, ka lūgumu sniegt prejudiciālu nolikumu iesniedzējtiesa nav attēstājusi šo aspektu un it īpaši nav izskaidrojusi ne to, kas ir šie pienākumi, ne arī minējusi šajā jomā piemērojamās tiesību normas. Katrā ziņā, kā enerģētiskās ir norādījis secinājumu 53. punktā, šajā lūgumā nav nekā, kas ļautu pieņemt, ka subjektiem nerezidentiem uzliktie pienākumi atšķirtos no tiem, kas gulstas uz subjektiem rezidentiem, ne arī – ka šie pienākumi pārsniegtu to, kas ir nepieciešams Likuma Nr. 228/2012 1. panta 492. punktā paredzēto nodokļa iekasēšanai.

38 Attiecībā uz pētīto minēto tiesību Tiesa ir nospriedusi, ka nepieciešamība nodrošināt nodokļa efektīvu iekasēšanu ir leģitīms mērķis, ar ko var attaisnot pamatbrīvību ierobežojumu. Tādējādi dalībvalstij ir atļauts piemērot pasākumus, kas ļauj skaidri un precīzi pārraudzīt maksājumu nodokļa summu, tomēr vienīgi ar nosacījumu, ka šā ierobežojuma piemērošana ir atbilstoša, lai nodrošinātu izvirzītā mērķa sasniegšanu un nepārsniegtu to, kas ir nepieciešams tā sasniegšanai (šajā nozīmā skat. spriedumus, 1997. gada 15. maijs, *Futura Participations* un *Singer*, C-250/95, EU:C:1997:239, 31. punkts, un 2018. gada 22. novembris, *Sofina u.c.*, C-575/17, EU:C:2018:943, 67. punkts). Šajā ziņā iesniedzējtiesai ir jāveic nepieciešamās pārbaudes.

39 ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka LESD 63. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek pieļauts tādās dalībvalstīs tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru finanšu darījumiem ar atvasinātajiem finanšu instrumentiem tiek piemērots nodoklis, kā arī administratīvie un deklarācijas pienākumi – kas gulstas uz darījuma pusēm neatkarīgi no darījuma noslēgšanas vietas vai šo pušu un ar šā darījuma izpildi saistītā starpnieka (ja tās ir) rezidences valsts – gadījumā, kad šo instrumentu pamatā esošo vērtspapīru ir emitējusi šajā dalībvalstī reģistrēta uzņēmumsabiedrība. Tomēr šā nodokli papildinošie administratīvie un deklarācijas pienākumi, kas tiek uzlikti subjektiem nerezidentiem, nedrīkst pārsniegt to, kas ir nepieciešams minēto nodokļa iekasēšanai.

Par tiesāšanas izdevumiem

40 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šā tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanas izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot atbildi Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

LESD 63. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek pieļauts tādās dalībvalstīs tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru finanšu darījumiem ar atvasinātajiem finanšu instrumentiem tiek piemērots nodoklis, kā arī administratīvie un deklarācijas pienākumi – kas gulstas uz darījuma pusēm neatkarīgi no darījuma noslēgšanas vietas vai šo pušu un ar šā darījuma izpildi saistītā starpnieka (ja tās ir) rezidences valsts – gadījumā, kad šo instrumentu pamatā esošo vērtspapīru ir emitējusi šajā dalībvalstī reģistrēta uzņēmumsabiedrība. Tomēr šā nodokli papildinošie administratīvie un deklarācijas pienākumi, kas tiek uzlikti subjektiem nerezidentiem, nedrīkst pārsniegt to, kas ir

nepieciešams minēt nodokļa iekasēšanai.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – itāļu.